

Posudek oponenta bakalářské práce

Koncepty obecného blaha jako teoretické zázemí právního ukotvení veřejného prospěchu

Autorka: *Adéla Lančová*

Vedoucí práce: Mgr. Marek Skovajsa, Ph.D.

Oponent: Mgr. Richard Zika

Ve své bakalářské práci se sl. *Adéla Lančová* zaměřuje na problematiku obecného blaha a veřejného prospěchu. V první části se autorka zabývá teoretickým založením problematiky obecného blaha; ve druhé sleduje právní fundaci veřejného prospěchu v ČR (při zohlednění situace v dalších zemích), přičemž věnuje hlavní pozornost připravovanému zákonu o veřejné prospěšnosti; ve třetí části slouží autorce teoretická východiska získaná v první části k posouzení zmíněného zákona.

Mé poznámky se týkají především první části bakalářské práce, tj. autorčina zajišťování teoretických východisek (a nepřímo tedy zasahují i třetí část). Domnívám se, že výběr pramenů je v zásadě správný, avšak výhrady – i když v žádném případě ne likvidační – přece jen mám. Nese-li práce titul „*Koncepty obecného blaha jako teoretické zázemí právního ukotvení veřejného prospěchu*“, měl by být autorčin záběr poněkud hlubší. Uvedu jen dva ilustrující příklady:

1) Méně závažná výhrada: na s. 6 autorka uvádí, že se v „době scholastiky opět vrací důraz na politickou stránku věci“ a poté ve dvou souvětích naznačí pozici *Tomáše Akvinského*. Vzhledem k tomu, že se na s. 5 zabývá (ve čtyřech odstavcích) *Aristotelovou* politickou teorií, očekával bych, že alespoň stručně poukáže na spjatost scholastického oživení politické teorie s recepcí Aristotelova učení (mimochodem, drobnou výhradu mám i k autorčině přepisování řeckých jmen: Aristoteles/Platón).

2) Závažnější výhrada: na s. 18-19 a 19-20 se autorka zabývá koncepcemi dvou významných liberálních myslitelů (charakteristiku zjednodušuji), totiž *K. R. Poppera* a *F. A. Hayeka*. Myslím, že tyto v některých ohledech velmi odlišné politické filosofy nestačí – a to ani při sledování partikulárního cíle, který si stanoví autorka – vedle sebe neproblematicky řadit. K důkladnějšímu využití podnětů myšlenek *otevřené společnosti* a *spontánního řádu* je třeba provést konfrontaci těchto koncepcí, resp. jejich teoretického podloží.

Za mírný nešvar – velmi rozšířený – považuji autorkou samou deklarované využívání *encyklopedických výkladů jednotlivých hesel* (ta mají v naprosté většině případů zůstat jen prvními směrovkami, na jejichž obsah je lépe zapomenout).

Přes uvedené výhrady však mám za to, že se sl. Lančové její celkový záměr zdařil (uvědomuji si, že hodnotím *bakalářskou* práci). Oceňuji i autorčinu závěrečnou úvahu na s. 47 (včetně její otevřenosti novým podnětům). Navrhuji hodnocení v rozmezí 35 – 39.